

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Magistro Et Fratribvs militiæ Templi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

nus præsumatis. Tu denique, frater Patriarcha, super te ipso &c. Datum Laterani xviij. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

ILLVSTRI REGI CYPRI.

Quantum expediat ut tibi & carissimo in Christo filio nostro Regi Hierosolymitano illustri, aliis Principibus & Baronibus in ultramarinis partibus constitutis sit in Domino cor unum & anima una, ipsa docere te potest circumfrentis barbariæ multitudo, & innumerorum etiam Regum ac populorum exempla, qui leguntur illis succubuisse divisi quibus poterant restituisse conjuncti. Licet in hac parte nequaquam exemplis egeas peregrinis, utpote qui manifestè cognoscis quòd inter cetera peccata populi Christiani, quibus exigentibus gentes in hereditatem Domini venientes templum Domini, quod non absque dolore recolimus, polluerunt, plurimum nocuit discordia & contentio quæ super Principes & magnates ibi consistentes effusa eos fecit in invio aberrare, dum proprias persequentes injurias, injuriarum obliti sunt crucifixi, & per adinventionum suarum malitias divinæ majestatis oculos provocantes, illo meruerunt spoliari thesauro in quo solo Apostolus gloriatur, cruce videlicet Domini Iesu Christi. Si enim mandata Domini attendentes in unitatis vinculo perstitissent, facta fuisset eorum pax juxta verbum propheticum sicut flumen. Sed dum vir non curat parcere fratri suo, dum unusquisque carnem sui brachij devorat, dum transgrediuntur leges fœdere dissipato, terram maledictio devoravit, & habitatoribus ipsius peccantibus, homines pauci relicti sunt in eadem, coram quibus regionem ipsorum devorant alieni; meritòque timendum est ne in iis omnibus nondum sit Domini furor aversus, sed adhuc manus divinæ ultionis extenta, cum populus ad percutientem se necdum plenè redierit, sed quasi hostis desit, converterit in se manus, ibique Christianus Christianum captivare non dubitet ubi tot Principes aliique fideles sua pro defensione nominis Christiani corpora tradiderunt, immo etiam ubi ipse Christus pro nobis tradidit semetipsum. Ecce enim tu ipse, qui eò devotius teneris Regi militare cœlesti quò idem tibi majorem contulit potestatem, dilectum filium nobilem virum O. consanguineum dicti Regis & quosdam alios vassallos ejusdem, qui Saracenis eos armatis ac igne urgentibus, ad

terram tuam quasi tutum Christiani populi receptaculum confugerunt, carcerali custodia, sicut accepimus, mancipasti, & spreto nomine Christi, quod invocatum est super eos, ipsos tractari facis adeo inhumanè ut eis nil videatur prodesse quòd effugerint sævitiam barbarorum. Quin immo ipsis ad cumulum doloris accedit, & eorum pœnas hoc ipsum non modicum exacerbat, quòd ibi repererunt supplicium ubi refugium debuerant invenisse. Ad hæc, regnum ipsius, homines suos, qui sibi rebelles existunt, contra eum, ut dicitur, manutenendo, perturbas, divinæ legi obviare non metuens, qua quisque id alij facere quod ipse sibi nollet fieri prohibetur. Quia igitur per hoc inter te ac ipsum Regem grave posset non sine populi Christiani periculo & jactura scandalum generari, serenitatem tuam monemus, rogamus, & exhortamur in Domino, tibi que in remissionem injungimus peccatorum, quatenus dictum O. & alios Regis memorati vassallos, quos licet non generatio carnis, baptismi tamen regeneratio efficit tibi fratres, ob reverentiam beati Petri & nostram, immo potius ob ipsius Christi timorem pariter & amorem, à quo nomen tecum accipere meruerunt, liberos abire permittens, ipsius Regis hominibus nullum contra eum impendas auxilium vel favorem, quin immo potenter assistas eidem ad jura sua contra perturbatores indebitos defendenda; ut idem ad tuam per hoc amicitiam provocatus, non odiis tecum teneatur contendere, sed obsequiis, ex quibus utique fructus temporales provenire poterunt & æterni. Taliter autem apostolicum audire cures & exaudire mandatum ut te tamquam obedientiæ filium caritatis brachiis fortius amplexantes, preces tuas, si quas aliquando nobis duxeris porrigendas, admittere meritò teneamur. Datum Laterani viij. Idus Januarij, pontificatus nostri anno decimoquino.

MAGISTRO ET FRATRIBVS militiæ Templi.

Quantum expediat ut vobis & carissimo in Christo filio nostro Regi Hierosolymitano illustri aliisque Principibus &c. usque alieni. Ne igitur vobis in vos ipsos divisis terra eadem, quod absit, amplius defoletur, universitatem vestram monemus, rogamus, & exhortamur in Domino, & per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus Regi prædicto contra quoslibet regni sui perturbatores

V V u u ij

Epist. 108. V. à Christianorum oppugnatione deficiat.

Epist. 109. Ne quilibet generis perire immutetur dicitur.

Epist. 109. De eadem re.

indebitos fideliter & viriliter assistentes, terram ejus & jura sicut vestra propria defendatis, memores quod vestra res agitur paries cum proximus ardet, & dum praefatum nitimini regnum defendere, propriam securitatem noscimini procurare. Nos enim venerabili fratri nostro Patriarchae Hierosolymitano apostolicae sedis Legato nostris damus litteris in mandatis ut vos ad id efficaciter moneat & inducat, & si viderit expedire, per censuram ecclesiasticam sublato appellationis impedimento compellat. Datum Laterani v. Idus Januarij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

In eundem modum scriptum est magistro & fratribus Hierosolymitani Hospitalis. In eundem modum scriptum est Comiti Tripolitano.

Super hoc scriptum est Patriarchae Hierosolymitano apostolicae sedis Legato ut eos ad id efficaciter moneat & inducat, & si viderit expedire, per censuram ecclesiasticam sublato appellationis impedimento compellat.

PATRIARCHAE IEROSOLYMITANO
apostolicae sedis Legato, & suffraganeis ejus.

*Epist. 210.
Ut populos in
Regis fide con-
firmet.*

Q Vanto ex dissensionibus Principum & magnatum Ierosolymitanae provinciae graviora saepius discrimina evenisse conspicimus, tanto sollicitius quieti ac paci ejusdem intendere affectamus. Ne igitur propter obitum clarae memoriae . . . Reginae uxoris carissimi in Christo filij nostri Ierosolymitani Regis illustris aut alia quacunque causa regnum ejus, ad cujus regimen vobis postulantis est assumptus, a quoquam temere perturbetur, ac per hoc contingat scissuras & scandala in eadem provincia generari, universitati vestrae per apostolica scripta mandamus quatinus universos regni fideles ut in ipsius Regis & . . . filiae suae fidelitate firmi stabileque persistant, sedulis exhortationibus inducentes, rebelles, si qui fuerint, aut alios quoslibet ipsius Regis aut regni molestatores indebitos, cum ab eo fueritis requisiti, per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo compescatis. Vos denique, fratres Patriarcha & Episcopi, super vobis ipsis &c. Datum Laterani v. Idus Januarij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

I L L V S T R I R E G I
Hierosolymitano.

*Epist. 211.
Hortatur enim
ad defensionem
terrae sanctae.*

Venientem ad apostolicam sedem venerabilem fratrem nostrum Sidonensem Episcopum consueta benignitate recepimus, & super obitu clarae memoriae . . . Reginae uxoris tuae nobis nuntiato per

ipsum paterno tibi condolentes affectu, ea quae idem Episcopus super tuis ac regni tui negotiis sollicitè ac prudenter, sicut vir providus & fidelis, proposuit coram nobis, quantum decuit curavimus exaudire. Monemus autem serenitatem tuam, rogamus & exhortamur in Domino quatenus sollicitè pensans discrimina & jacturas quas Hierosolymitana provincia ex dissensione Regum ac Principum consilientium in eadem multoties noscitur incurrisse, ad arma contra Christianos movenda non quibuslibet pertraharis injuriis aut ampliandi regni cupidine inciteris, sed in sapientia vincens malitiam, & de regno cogitans sempiterno, ad ea pro quibus naturalis soli dulcedinem reliquisti, defensionem videlicet terrae sanctae, tota mente diligenter intendas, nec cautelam in proferis nec constantiam deserens in adversis; sed omni tempore Dominum benedicens, & petens ab eo ut dirigat vias tuas & omnia consilia tua stabiliat in se ipso, qui suos non solum à tribulationis angustia liberat, sed etiam in ipsa tribulatione dilatat, ut timentibus Deum omnia cooperentur in bonum, & cum se consumptos putaverint, ut Lucifer orientur. Nos vero in proposito gerimus & habemus in votis honores tuos & jura tam in cismarinis partibus quam etiam transmarinis defendere & ad subventionem tuam efficaciter, si desuper datum fuerit, laborare. Datum Laterani v. Idus Januarij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

ARCHIEPISCOPO NARBONENSI
apostolicae sedis Legato, & Episcopo Regensi, & magistro Theodisio Canonico Lanuensi.

E T si refecundae sint putridae carnes, ne ad partes sincerarum corruptionis contagium extendatur, sic tamen cautè debet & providè manus medentis apponi ut abdicantur ea cautela corrupta quod sincera per improvidentiam non laedantur. Accipimus sanè per litteras & nuntios carissimi in Christo filij nostri Petri illustris Regis Aragonum quod postquam adversus Provinciales hereticos mandatum apostolicum emanavit, cruce signatis terram ingredientibus Vicecomitis Biterrensis, eidem ipsius Regis subsidium imploranti tamquam domini specialiter dexteram subtraxit auxilij & omnis consilij remedium denegavit, & ne super hoc Ecclesiae propositum impediret, elegit tunc quibusdam deesse catholicis, ne adesse commixtis ha-